

PRESSEMELDING

HTK: Godkjent områdeplan ble ikke lagt til grunn – kommunen målte etter Vang Almennings tolkning

Områdeplanen fra 1999 er nå funnet igjen i fylkeskommunens arkiv. Samtidig står HTKs søknad fra 2014 – som skulle tilpasse den mindre detaljerte planen etter at hangglidingen var avviklet – fortsatt uten realitetsbehandling.

HAMAR, 21. JULI 2026

Hamar Trekkhundklubb (HTK) mener Hamar kommune må ta ansvar for at en godkjent plan for parkering ikke ble brukt da Vang Almenning fikk et begrenset vinterparkeringsareal målt opp etter sin egen tolkning av avtalen. Etter HTKs syn ble denne kommunale praksisen en del av grunnlaget for den snevre forståelsen som nå gjør Gåsbu Hundesportsenter lite egnet til formålet.

Områdeplanen kommunen ikke brukte

Bebyggelsesplanen for Gåsbu Luft- og Hundesportsenter ble vedtatt 14. mai 1997. Anlegget var opprinnelig planlagt med utgangspunkt i hanggliding. Da Vang Almenning inviterte HTK inn i et felles idrettsanlegg, valgte kommunen en mindre detaljert plan fordi hundesportens konkrete arealbehov **skulle avklares senere**. Kommunen skrev i forarbeidet at denne framgangsmåten var «**forsvarlig**».

Bebyggelsesplanens punkt 2.2.4 **krevde** derfor en samlet situasjonsplan før klubbhuset ble bygget. En områdeplan som viste parkering i arealer regulert som sikkerhetssoner for hanggliding, ble sendt til både Hamar kommune og Vang Almenning. Etter HTKs dokumentasjon ble den godkjent i byggesaken og **arkivført av kommunen i 1999**.

Områdeplanen omfattet parkering i arealer som i den opprinnelige planen var avsatt som sikkerhetssoner for hanggliding. Dette var en naturlig del av sambruksmodellen: Hanggliderne hadde behov for sikkerhetssoner når luftsporten pågikk, mens hundesporten hadde behov for parkering og arrangementslogistikk når anlegget ble brukt til trening og konkurranser.

Da konflikten senere tilspisset seg, ble planen ikke hentet fram og lagt til grunn av kommunen. HTK har nå funnet dokumentet igjen i fylkeskommunens arkiv, etter at det ikke lot seg gjenfinne i kommunens eget arkiv.

Områdeplanen er et sentralt bevis på hvordan parkering og bruk av sikkerhetssonene ble konkretisert, godkjent og forutsatt fulgt opp av kommunens eget planløp. Etter HTKs forståelse visualiserer planen også **avtalens** formulering om vinterparkering i «**østre ende av S3**, mellom S2 og S6», og viser at parkeringen ikke var ment å stoppe ved den snevre avgrensningen Vang Almenning senere fikk målt opp.

«Kommunen valgte selv en mindre detaljert plan og godkjente senere områdeplanen som skulle fylle ut detaljene. Da kan ikke den samme kommunen opptre som om planen aldri har eksistert, mens idrettslaget må bære hele konsekvensen.»

Kjetil Rollag Hillestad, leder i Hamar Trekkhundklubb

Gjennomførte oppmålinger etter Vang Almennings tolkning

Den privatrettslige avtalen beskriver vinterparkering i «østre ende av S3, mellom S2 og S6». Vang Almenning har rekvirert oppmåling av et begrenset areal etter sin snevre forståelse av denne formuleringen. Hamar kommune har deretter målt opp **det avgrensede arealet flere ganger**.

Etter HTKs syn tok kommunen dermed Vang Almennings private avgrensning som praktisk utgangspunkt, uten først å avklare den mot kommunens egen godkjente områdeplan. Når samme avgrensning gjentas gjennom kommunale oppmålinger, framstår den som offentlig bekreftet – selv om det underliggende spørsmålet er omstridt.

Oppmålingene og kommunens senere håndtering ble en del av den faktiske bakgrunnen for rettssakene. Områdeplanen ble lagt fram i lagmannsretten, men anken ble forkastet og tingrettens snevre avgrensning ble stående. HTK mener kommunens langvarige praksis og manglende bruk av eget plangrunnlag påvirket hvordan arealspørsmålet ble framstilt og vurdert.

«Når kommunen flere ganger måler opp etter grunneierens tolkning uten å legge sin egen godkjente områdeplan til grunn, får den private tolkningen et offentlig stempel. Etter vårt syn bidro dette direkte til det snevre utfallet i retten.»

Kjetil Rollag Hillestad

2014-søknaden skulle rette opp kommunens uferdige planløp

Da hangglideraktiviteten var avviklet, var hundekjøringen den eneste reelle idrettsbruken av det regulerte anlegget på 50 dekar. Arealene som tidligere måtte holdes som sikkerhetssoner for luftsport, hadde dermed ikke lenger den samme praktiske funksjonen.

Etter møte med Vang Almenning og Gåsbu hyttevel 16. september 2013 ble HTK **oppfordret** til å flytte aktivitet lenger bort fra hytteområdet og etablere strømuttak for å redusere aggregatstøy. HTK sendte derfor 24. januar 2014 inn søknad om en mindre reguleringsendring. Søknaden skulle innrette bebyggelsesplanen etter den bruken samarbeidsavtalen forutsatte, og følge opp de detaljene kommunen bevisst hadde utsatt da planen ble vedtatt.

Søknaden ble mottatt av kommunen 4. februar 2014. Vang Almenning svarte positivt 5. februar. Kommunen avviste ikke søknaden, men realitetsbehandlet den heller aldri.

For HTK er dette avgjørende: Den reguleringsmessige uklarheten skyldes ikke at klubben unnlot å søke. Klubben søkte nettopp for å få kommunens mindre detaljerte plan tilpasset den faktiske og avtaleforutsatte bruken etter at hangglidingen var borte. Det var kommunen som lot avklaringen stoppe opp.

Lagmannsretten brukte HTKs søknad fra 2014 og klubbens forsøk på å få avklart og detaljert den mindre detaljerte bebyggelsesplanen **som støtte for at HTK selv ikke anså den aktuelle bruken som tillatt**. Etter HTKs syn snur dette saken på hodet: Søknaden var ikke en erkjennelse av ulovlig drift, men et forsøk på å rette opp og formalisere den mindre detaljerte planen kommunen selv hadde valgt – en søknad kommunen deretter lot ligge ubehandlet i over tolv år.

«Kommunen har nå vedtatt tvangsmulkt fordi klubben etter kommunens syn ikke har søkt om camping. Men HTK ba om en formell avklaring allerede i 2014. Kommunen kan ikke sanksjonere et frivillig idrettslag for en uklarhet kommunen selv unnlot å behandle.»

Kjetil Rollag Hillestad

Fra kommunal aksept til tvangsmulkt

I 2012 vurderte Hamar kommune at vinterparkering innenfor planens rammer ikke var søknadspliktig. I brev 26. november 2024 gjentok kommunens saksbehandler **Jens Kristian Sørensen** i hovedsak den samme grunnholdningen: Arealene HTK benyttet, lå innenfor bebyggelsesplanen, var avsatt til idrettsanlegg og hundesportsarena, og bruken hindret etter kommunens vurdering ikke allmenn ferdsel.

Etter omfattende dokumentert korrespondanse fra Vang Almenning endret Sørensen senere standpunkt. HTK mener dokumentforløpet viser påvirkningen: Kommunens varsel, pålegg og tvangsmulkt ble brukt i rettsvisten som uttrykk for at også kommunen nå anså bruken som ulovlig. Dette svekket klubbens sak, samtidig som 2014-søknaden fortsatt var ubehandlet.

Jens Kristian Sørensen traff deretter vedtak om en løpende tvangsmulkt på 500 kroner per dag fordi klubben etter kommunens syn ikke hadde søkt om «camping». Tvangsmulkten nærmer seg nå 100 000 kroner.

HTK skrev 2. oktober 2025 til ordføreren og ba kommunen avklare egne plandokumenter, godkjenninger og den ubehandlede søknaden. Etter HTKs syn hadde tingretten ikke vurdert de sentrale plandokumentene.

Ordføreren har fortsatt ikke svart på kjernen i spørsmålene.

Vang Almenning ba derimot 14. oktober 2025 kommunen være «varsomme med å uttale seg» fordi et svar kunne øke konfliktnivået. For HTK viser dette asymmetrien: Kommunen har vært passiv overfor dokumentasjon som taler til klubben, men svært aktiv med å følge opp Vang Almennings argumenter.

«Kommunen ilegger oss dagmulkt, mens vår avgjørende søknad har ligget ubehandlet i mer enn tolv år. Det er urimelig og ensidig maktbruk.»

Kjetil Rollag Hillestad, leder i Hamar Trekkhundklubb

Vang Almenning ønsket HTK inn – senere arbeidet et nytt styre for å få klubben ut

Vang Almenning tok opprinnelig initiativ til at HTK skulle bruke det allerede regulerte private idrettsanlegget. Sambruken var praktisk og sesongmessig: luftsport om sommeren og hundekjøring om vinteren. I den privatrettslige avtalen ble samarbeidet mellom idrettsklubbene uttrykkelig beskrevet som Vang Almenning uvedkommende.

I 2008 fikk HTK en tinglyst festekontrakt og et skjøte for matrikkelen 202/1/192 som sikkerhet for lån til anlegget. Festekontrakten hadde ingen angitt sluttdato. HTK oppfattet dokumentene som langsiktig trygghet for investeringene, **og som uttrykk for at Vang Almenning på dette tidspunktet ikke anså klubbens etablerte bruk som et avtalebrudd.**

Senere endret situasjonen seg. Et nytt styre i Vang Almenning forsøkte i 2013 å si opp avtalen, men oppsigelsen ble trukket. I 2017 gikk Vang Almenning til retten for å få bruken avviklet, uten å nå fram.

Bakgrunnen for konflikten er nærmere dokumentert i dommen fra 2017. En hytteeier som bygget i området i 2015, skrev blant annet til Hamar kommune at Vang Almenning hadde lovet seks hytteeiere at hundesportsanlegget skulle flyttes. Dette var et løfte Vang Almenning verken hadde privatrettslig eller offentligrettslig grunnlag for å gi.

HTK understreker samtidig at dagens styre i Gåsbu Hytteforening ikke er imot klubbens aktivitet. Hytteforeningen ønsker i stedet at tidligere planlagte tiltak blir gjennomført: en permanent skjermingsvoll og egen adkomstvei til anlegget. Allerede i 2014 var partene enige om å bruke snø som midlertidig skjerming inntil en permanent voll kunne etableres.

Dommen gjør videre drift økonomisk umulig

Lagmannsrettens dom innebærer at Gåsbu Hundesportsenter ikke lenger kan fungere som det idrettsanlegget kommunen, Vang Almenning og klubben opprinnelig la til grunn. Et hundesportsenter er avhengig av sammenhengende arealer til deltakerparkering, sikker adkomst, overnatting og arrangementslogistikk. Når disse funksjonene ikke kan samles ved klubbhuset, faller grunnlaget for treninger og større konkurranser bort.

For HTK er konsekvensen ikke bare at klubben får «noe mindre areal». Anlegget mister sin funksjon, inntektsmulighetene forsvinner og videre drift er økonomisk uforsvarlig. Et snart 30 år gammelt idrettstilbud i idrettsbyen Hamar står derfor foran avvikling.

En avvikling vil samtidig gi Vang Almenning større frihet til egen arealutvikling, herunder videre hytteutvikling. HTK hevder ikke at kommersiell utvikling i seg selv er ulovlig. Men når frivillig idrett blir den tapende parten etter at kommunen ikke har fulgt opp egne planer og søknader, oppstår en maktubalanse som kommunens politikere må ta stilling til.

«En dom som fjerner arealene som trengs til parkering og arrangementslogistikk, gjør i praksis anlegget ubrukelig. Vi kan ikke forsvare å bruke mer av klubbens eller medlemmenes penger på en drift som ikke lenger kan bære seg.»

Kjetil Rollag Hillestad, leder i Hamar Trekkhundklubb

Hundekjøringen forsvinner ikke – den flyttes til skiløypene

Dommen gir samtidig HTK rett til å parkere på den ordinære parkeringen på Gåsbu ved behov. Den retten erstatter ikke et funksjonelt hundesportsenter, men den får en praktisk konsekvens: Når klubbens utøvere må starte fra Gåsbu-parkeringen, vil hundekjøringen nødvendigvis foregå i skiløypenettet, innenfor de reglene som gjelder for ferdsel og bruk av løypene.

Den langvarige konflikten fjerner dermed ikke hundekjøringen fra Gåsbu. Den flytter aktiviteten fra et privat, regulert idrettsanlegg – der hunder, biler og arrangementer kunne samles og organiseres – og ut i skiløypene sammen med andre brukere.

«Vi er oppgitt over en kommunal håndtering som etter vårt syn gjennomgående har virket til fordel for Vang Almenning. Dommen lar oss beholde en begrenset parkeringsrett, men ikke et drivbart anlegg. Resultatet blir ikke mindre hundekjøring på Gåsbu – den blir flyttet fra hundesportsenteret og ut i skiløypene.»

Kjetil Rollag Hillestad, leder i Hamar Trekkhundklubb

Et spørsmål om tillit til kommunen

For HTK handler saken nå om mer enn Gåsbu. Den handler om hvorvidt frivillige lag og foreninger kan stole på kommunale planer, byggesaksdokumenter, ferdigattester og skriftlige vurderinger når de investerer dugnad, tid og penger i idrettsanlegg.

HTK har innrettet seg etter planverk, avtaler, godkjent områdeplan, byggesak og ferdigattest, og søkte om ytterligere avklaring i 2014. Likevel er det klubben som sitter igjen med regningen når kommunen ikke behandler søknaden, ikke finner fram eget plangrunnlag og senere støtter opp om grunneierens snevre tolkning.

«Hvis et frivillig idrettslag ikke kan stole på kommunens egne godkjenninger, hva skal man da stole på? Dette er et alvorlig tillitsbrudd som Hamar kommunes politiske ledelse ikke lenger kan la stå ubesvart.»

Kjetil Rollag Hillestad, leder i Hamar Trekkhundklubb